

PUK

ROZHOVOR:

**ROBERT
KOUSAL**

VLADIMÍR MARTINEC

16. KOLO

pondělí | 15. únor | 18.00 hodin

45. KOLO

středa | 17. únor | 18.00 hodin

enteria arena

SLEDUJ DYNAMO NA HOKEJKATV.CZ

PENÍZE Z PŘEDPLATNÉHO PŘÍMO NA ÚČTY KLUBŮ TELH

DĚKUJEME VÁM ZA PODPORU

GENERÁLNÍ PARTNER

HLAVNÍ PARTNER

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI

PARTNEŘI

REPREZENTANTI A NOVÉ SMLOUVY

Rušný extraligový program v posledním týdnu přerušila reprezentační přestávka. Na turnaji Beijer Hockey Games konaném ve švédském Malmö se představili dva zástupci našeho A-týmu Matěj Blümel a Ondřej Roman.

Matěj Blümel hned v druhé minutě zápasu s Finskem otevřel střelecké skóre a připsal si tak druhou branku ve svém druhém utkání za dospělou reprezentaci. V sestavě národního týmu se objevil i v posledním zápase proti Rusům, bodově se však neprosadil.

Ondřej Roman nastoupil na švédském turnaji stejně jako Matěj ve dvou zápasech. Svoje místo našel ve středu druhého útoku s Jakubem Flekem a Matějem Stránským a na dresu měl „A“. Bod však ani v jednom ze svých vystoupení nezaznamenal, pouze proti Finům si odseděl čtyři minuty na trestné lavičce.

V reprezentační přestávce se nového dvouletého kontraktu dočkala opora zadních řad Juraj Mikuš. Slovenský obránce letos zažívá bodově nejvydařenější ročník v české extralize, když dosud nasbíral 24 bodů (8+16) ve 42 zápasech. „Jsem velmi rád, že tu budu další dva roky pokračovat. Bylo to jednoznačné rozhodnutí jak z hokejového, tak rodinného hlediska,“ řekl po podpisu smlouvy rodák z Trenčína.

Z nového kontraktu s Pardubicemi se může těšit také útočník Ondřej Matýs. Stejně jako Mikuš podepsal dohodu na další dva roky. „Ondra během působení v našem partnerském klubu získává mnohem větší herní prostor, a díky tomu jsou jeho výkony lepší a lepší. Věříme, že tak zúročí potenciál, který v něm vidíme, a prosadí se více i v našem A-týmu,“ řekl k podpisu nové smlouvy s Ondřejem Matýsem sportovní ředitel Dynama Dušan Salfický.

#	NÁR.	JMÉNO	NAROZEN	VÝŠKA	VÁHA	HŮL
BRANKÁŘI						
30	RUS	KONSTANTIN BARULIN	4. 9. 1984	186 cm	93 kg	L
41	CZE	PAVEL KANTOR	17. 8. 1991	185 cm	75 kg	L
35	CZE	MILAN KLOUČEK	30. 4. 1998	191 cm	93 kg	L

OBRÁNCI						
15	SVK	MARTIN BUČKO	13. 5. 2000	189 cm	79 kg	P
8	SVK	MAREK ĎALOGA	10. 3. 1989	194 cm	96 kg	L
77	CZE	MICHAL HRÁDEK	6. 2. 2002	185 cm	84 kg	P
29	CZE	JAN KOLÁŘ	22. 11. 1986	190 cm	92 kg	L
2	SVK	JURAJ MIKUŠ	30. 11. 1988	194 cm	95 kg	L
87	CZE	JAKUB NAKLÁDAL	30. 12. 1987	187 cm	90 kg	P
19	CZE	JAN OLIVA	7. 6. 2000	191 cm	84 kg	L
14	CZE	ONDŘEJ VÁLA	13. 4. 1998	193 cm	90 kg	L
34	CZE	JAN ZDRÁHAL	26. 5. 1991	186 cm	96 kg	L

ÚTOČNÍCI						
24	CZE	LUKÁŠ ANDĚL	24. 9. 1997	175 cm	81 kg	L
18	CZE	MATĚJ BLÜMEL	31. 5. 2000	183 cm	90 kg	L
36	CAN	ANTHONY CAMARA	4. 9. 1993	183 cm	87 kg	L
81	CZE	LUBOŠ HORKÝ	14. 11. 1997	188 cm	84 kg	P
19	CZE	FILIP KOFFER	3. 4. 2001	177 cm	74 kg	L
46	BLR	ANDREJ KOSTICYN	3. 2. 1985	183 cm	97 kg	L
90	CZE	ROBERT KOUSAL	7. 10. 1990	185 cm	90 kg	L
88	CZE	DENIS KUSÝ	8. 8. 1997	177 cm	81 kg	P
95	CZE	JAN MANDÁT	18. 11. 1995	183 cm	96 kg	L
81	CZE	ONDŘEJ MATÝS	28. 5. 1999	186 cm	77 kg	L
67	SVK	MATEJ PAULOVIČ	13. 1. 1995	188 cm	95 kg	P
22	CZE	MICHAL POCHOBRADSKÝ	1. 4. 1999	195 cm	101 kg	L
44	CZE	PATRIK POULÍČEK	10. 6. 1993	184 cm	86 kg	L
15	CZE	ONDŘEJ ROHLÍK	17. 6. 2001	183 cm	67 kg	L
23	CZE	ONDŘEJ ROMAN	8. 2. 1989	182 cm	83 kg	L
27	SVK	PAVOL ŠTETKA	2. 10. 2003	194 cm	81 kg	L
12	SVK	RADOSLAV TYBOR	23. 11. 1989	182 cm	83 kg	L
82	CZE	MICHAL VONDRKA	17. 5. 1982	185 cm	86 kg	L
11	CZE	TOMÁŠ ZEMAN	27. 4. 2001	187 cm	74 kg	P
79	CZE	TOMÁŠ ZOHORNA	3. 1. 1988	185 cm	95 kg	L

D+D REAL je jedna z nejdůležitějších developerských společností na českém trhu. Vznikla na přelomu milénia na základě nových podnikatelských aktivit Petra Dědka. Jejím hlavním oborem podnikání je developerská a investiční činnost v oblasti komerčních i bytových nemovitostí.

D+D REAL zajišťuje výstavbu výrobních a skladových prostor, prodejních ploch, hotelů, bytových domů a rekreačních zařízení. Je spolehlivým dodavatelem služeb spojených se správou a údržbou nemovitostí. Významně podporuje kulturu a sport. V roce 2012 se stala titulárním sponzorem jednoho z nejdůležitějších profesionálních golfových turnajů v rámci European Challenge Tour a v roce 2014 rozšířila sponzoring o turnaj D+D REAL Czech Masters ze série European Tour. Je také hlavním partnerem Divadelního klubu ve Vrchlabí. V roce 2020 se stává D+D REAL generálním partnerem hokejového klubu Dynamo Pardubice.

VÝZNAMNÉ MILNÍKY V HISTORII D+D REAL:

2000

založení společnosti

2001 - 2004

pořízení lukrativních nemovitostí v regionu sídla společnosti, nájemní prostory pro renomované banky a pojišťovny (nájemci: ČSOB, Česká spořitelna, GE Money Bank, Komerční banka, Česká pojišťovna, Kooperativa pojišťovna)

2005

výstavba a pronájem logistické haly: Rezervní sklad náhradních dílů Škoda Parts Centrum ve východní průmyslové zóně Plazy - Mladá Boleslav, počátek obchodního partnerství se ŠKODA AUTO a.s.

2007

výstavba bytových domů ve Vrchlabí s následným prodejem bytů do osobního vlastnictví

2008 - 2016

výstavba a pronájem 5 hal logistického areálu D+D PARK PARDUBICE v průmyslové zóně Zelená louka Pardubice - Semtín (developerský projekt pro D+D Park Pardubice a.s.)

2012 - 2014

výstavba a pronájem 4 hal logistického areálu D+D PARK KOSMONOSY (developerský projekt pro D+D Park Kosmonosy a.s.)

2017

výstavba a pronájem 2 hal logistického areálu D+D PARK BRODCE (developerský projekt pro D+D Park Brodce s.r.o.)

2019 - 2020

výstavba nového sídla společnosti DD GROUP ve Vrchlabí

www.ddreal.cz

+420 499 624 543 ddreal@ddreal.cz

D+D REAL, s.r.o., Lánská 1690, 543 01 Vrchlabí

SOUPISKY MUŽSTEV

NÁR. JMÉNO NAROZEN VÝŠKA VÁHA HŮL

BRANKÁŘI

42	SVK	BRANISLAV KONRÁD	10.10.1987	188 cm	84 kg	P
29	CZE	JAN LUKÁŠ	2. 6. 1993	183 cm	77 kg	L
31	CZE	VOJTĚCH MOKRY	22. 6. 2001	178 cm	71 kg	L

OBRÁNCI

82	CZE	TOMÁŠ ČERNÝ	15. 8. 1997	183 cm	88 kg	
6	CZE	TOMÁŠ DUŠÍK	3. 11. 1992	185 cm	87 kg	P
21	SVK	MATÚŠ HLAVÁČ	11. 7. 2001	177 cm	81 kg	L
		CZE LUKÁŠ MAREŠ	10. 5. 1999	184 cm	84 kg	L
		CZE ALEX RAŠNER	12. 2. 1996	181 cm	86 kg	L
4	CZE	ADAM RUTAR	6. 9. 2001	185 cm	84 kg	P
3	CZE	DAVID ŠKŮREK	6. 8. 1993	196 cm	111 kg	P
51	CZE	JAN ŠVRČEK	17. 4. 1986	187 cm	87 kg	L
92	CZE	TOMÁŠ VALENTA	13. 4. 1992	184 cm	97 kg	L
37	CZE	MARTIN VYRŮBALÍK	29. 1. 1981	185 cm	94 kg	L

ÚTOČNÍCI

72	CZE	JAN BAMBULA	20. 12. 2000	177 cm	73 kg	L
24	CZE	VILÉM BURIAN	16. 8. 1988	194 cm	94 kg	L
13	CZE	TOMÁŠ GREŠ	16. 2. 1996	193 cm	85 kg	L
71	CZE	TOBIÁŠ HANDL	2. 7. 2002	195 cm	87 kg	L
9	CZE	JAN KAŇA	4. 1. 1992	178 cm	84 kg	L
61	CZE	LUKÁŠ KLIMEK	14. 11. 1986	187 cm	90 kg	L
12	CZE	JAN KNOTEK	8. 10. 1987	187 cm	95 kg	L
81	CZE	PETR KOLOUCH	30. 10. 1991	186 cm	84 kg	L
99	CZE	MATĚJ KOŘENEK	5. 5. 2000	181 cm	72 kg	L
87	CZE	LUKÁŠ KUČSERA	9. 9. 1991	181 cm	88 kg	P
		CZE DANIEL MINISTR	20. 12. 2002	180 cm	75 kg	L
19	CZE	LUKÁŠ NAHODIL	28. 7. 1988	184 cm	83 kg	P
88	CZE	JAKUB NAVRÁTIL	26. 5. 1999	185 cm	80 kg	L
57	CZE	ROSTISLAV OLESZ	10. 10. 1985	186 cm	97 kg	L
44	CZE	DAVID OSTŘÍŽEK	1. 10. 1990	190 cm	85 kg	L
27	CZE	JOSEF PODLAHA	28. 10. 1999	191 cm	97 kg	P
41	CZE	PETR STRAPÁČ	11. 10. 1989	181 cm	88 kg	L
18	CZE	VOJTĚCH TOMEČEK	12. 8. 1994	184 cm	87 kg	P

NÁR. JMÉNO NAROZEN VÝŠKA VÁHA HŮL

BRANKÁŘI

1	CZE	ŠTĚPÁN LUKÉŠ	25. 2. 1996	183 cm	92 kg	P
2	CZE	MAREK MAZANEC	18. 7. 1991	192 cm	92 kg	P
90	CZE	TOMÁŠ SAJDL	19. 9. 2002	180 cm	71 kg	L

OBRÁNCI

55	CAN	JÉRÉMIE BLAIN	19. 3. 1992	191 cm	91 kg	P
19	CZE	ZDENĚK ČÁP	12. 6. 1992	181 cm	81 kg	L
10	CZE	MICHAEL GASPAR	31. 10. 1999	178 cm	84 kg	L
72	CZE	BOHUMIL JANK	6. 7. 1992	190 cm	101 kg	L
77	CZE	RICHARD NEDOMLEL	1. 7. 1993	193 cm	113 kg	L
45	CZE	FILIP PAVLÍK	20. 7. 1992	182 cm	96 kg	P
41	CZE	RADIM ŠALDA	18. 2. 1992	185 cm	92 kg	L
5	CZE	JAKUB VÁCHAL	3. 5. 2001	191 cm	97 kg	L

ÚTOČNÍCI

6	SVK	LUKÁŠ CINGEL	10. 6. 1992	186 cm	88 kg	L
26	CZE	ALEŠ JERGL	18. 4. 1994	181 cm	83 kg	P
34	USA	KEVIN KLÍMA	5. 6. 1997	177 cm	76 kg	L
67	USA	KELLY KLÍMA	5. 6. 1997	177 cm	76 kg	P
42	CZE	PETR KOUKAL	16. 8. 1982	176 cm	81 kg	L
30	CZE	JAKUB LEV	6. 12. 1990	189 cm	102 kg	P
23	CZE	MATĚJ MORONG	8. 6. 2001	181 cm	77 kg	L
32	CZE	JAKUB ORSAVA	27. 2. 1991	186 cm	93 kg	P
94	FRA	JORDANN PERRET	15. 10. 1994	179 cm	81 kg	L
62	CZE	RADEK PILAŘ	8. 7. 1996	177 cm	87 kg	L
25	CZE	PETR POPPEL	10. 2. 2001	177 cm	77 kg	P
92	CZE	VLADIMÍR RŮŽIČKA	17. 2. 1989	190 cm	100 kg	L
14	CZE	VOJTĚCH SÍLA	31. 12. 2001	178 cm	75 kg	L
88	CZE	JAKUB SKLENÁŘ	20. 3. 1988	175 cm	76 kg	L
70	CZE	RADEK SMOLENÁK	3. 12. 1986	191 cm	94 kg	L
66	CZE	JAN VESELÝ	22. 6. 1994	195 cm	101 kg	L
54	CZE	MAREK ZACHAR	11. 6. 1998	175 cm	76 kg	L

ROBERT KOUSAL BAVÍ HROU

VÍTĚZNÝ TÝM POTŘEBUJE
SPRÁVNOU MENTALITU, ŘÍKÁ

Do Pardubic přišel v dorosteneckém věku a už jako junior slavil extraligové zlato v jedné šatně s Dominikem Haškem. Robert Kousal je teď ale právě takovým lídrem, na kterého tým spoléhá. Jak ze své pozice vnímá mladé spoluhráče, co se mu vybaví při vzpomínce na Johna Tavarese a proč věří v budoucí návraty Radila a Noska?

Robert Kousal si od prosincového návratu do sestavy Dynamo připsal 23 bodů v 27 zápasech. Třicetiletý útočník teď navíc tvoří první údernou formaci Pardubic s Tomášem Zohornou a Anthonym Camarou. Tihle tři můžou Dynamo táhnout. „Máme podobné herní myšlení a bavíme se hokejem,“ popsal Kousal, který by rád přidal třetí titul do své zlaté sbírky.

Narodil jste se ve Vyškově, jak jste se tedy dostal do Pardubic?

Ve Vyškově jsem se opravdu jen narodil, vyrůstal jsem totiž v jedné vesnici poblíž Brna. S hokejem jsem začínal v Rosicích u Brna, kde jsem hrál až po dorost. Extraliga dorostu se tam totiž nehrála, a díky tomu, že byl mým agentem Rudolf Crha, jsem tehdy odešel do Pardubic (pozn.: Rudolf Crha je bratrem bývalého brankáře Tesly Pardubice Jiřího Crhy).

Neměl jste tehdy žádné nabídky z okolních hokejových měst, například z Brna nebo Zlína?

Do Komety jsem jít mohl, ale hokej tam tenkrát neměl moc dobré jméno. Klub neprožíval moc dobré období, A-tým extraligu nehrál. Řekl jsem si, že Pardubice jsou pro moji budoucnost lepší volba.

ROZHOVOR

V osmnácti jste zamířil do Ontario Hockey League. Jak vzpomínáte na sezonu v Kanadě?

Začátek byl těžký. Než jsem se naučil řeč, než jsem se aklimatizoval... Hokejově jsem se ale uvedl na výbornou. Během roku se mi pak nic méně přestalo dařit a po roce jsem se rozhodl vrátit zpět domů, evropský hokej mi vyhovuje více. Ale byla to skvělá zkušenost, v 18 letech jsem bydlel v Kanadě a hodně se toho naučil. Hokejově mi to ale až tak moc nedalo.

Byl tam velký rozdíl v přístupu oproti české juniorské extralize?

Obrovský rozdíl byl v zázemí, které bylo na špičkové úrovni. A vůbec všechno okolo bylo profesionální. Cítíte se tam jako profesionál, i když za hokej neberete peníze. I ti lidé podle toho k mladým hráčům přistupují – zkrátka jako k dospělým lidem. Podle mého je to u nás v Česku trochu jinak, ke klukům se pořád ještě přistupuje jako k dětem.

Váším spoluhráčem byl i John Tavares. Máte s ním nějaké společné zážitky?

Byl to fajn kluk, strašně moc dřel. Bylo hodně inspirující, vidět ho každý den, jak si v tréninku přidává navíc. Na led chodil hodinu předem, po tréninku zůstával dlouho v posilovně. V přípravě před sezonou jsem hrál s ním a ve čtyřech zápasech jsem měl snad deset bodů. Pak ve čtyřech soutěžních utkáních čtyři branky... Jenže poté nás rozdělili a už to šlo dolů. Takže bylo vidět, že John dělá ze spoluhráčů lepší hokejisty.

Do Pardubic jste se tedy vrátil, už ve dvaceti letech jste slavil extraligový titul, a to navíc v jednom týmu s Dominikem Haškem. Jaké to pro vás tehdy bylo?

Jako první se mi vybaví pokuta z léta před sezonou, kdy jsem přišel asi o 80 procent platu. Dominik Hašek se mě ale tehdy zastal a peníze mi nakonec byly vráceny. Nicméně první půlku sezony jsem strávil v juniorce a až od prosince jsem si v A-týmu začal vytvářet pozici. Násled-

ROBERT KOUSAL

NAROZEN:

7. října 1990
Vyškov

VÝŠKA:

185 cm

VÁHA:

90 kg

PŘEDCHOZÍ TÝMY:

Oshawa Generals
HC ČSOB Pojišťovna
Pardubice
HC Chrudim
HC Dynamo Pardubice
HC Vrchlabí
HC Dynamo Pardubice
HC Vířaz
Metallurg Novokuzněck
HC Davos
Brynäs IF

ně jsem odehrál asi 30 zápasů a play-off jsem hrál celé. Samozřejmě jsem hrál ve čtvrté lajně a nedostával tolik minut, byl jsem ale hodně šťastný, že jsem se do prvního mužstva dostal. A mohl si zahrát s takovými hokejisty, jací tady byli.

Kdo s vámi nastupoval v jedné formaci?

Většinou jsem hrál s Honzou Buchtelem. A na křídle se nám spoluhráči střídali, občas tam hrál Jiří Cetkovský, občas Lukáš Radil.

O dva roky později jste byl jedním z klíčových hráčů mistrovského celku. Vnímali jste už úspěch jinak?

Sezona 2011/12 už byla mou třetí, ale na jejím

začátku jsem ještě pořád hrál čtvrtou lajnu. Tenkrát ale byla nějaká větší marodka, a v půlce sezony jsme tak dostali šanci, abychom se ukázali. Hráli jsme víc minut a tuhle příležitost chytli za pačesy. Nastřílel jsem v druhé polovině sezony asi 14 gólů a vytvořil jsem si lepší pozici do dalších let. A následný úspěch jsme slavili stejně, jak ten první – naplno.

Co podle vás potřebuje vítězný tým? Jaké faktory byly nejdůležitější třeba právě u dvou pardubických titulů z let 2010 a 2012?

Správná mentalita v týmu. Tenkrát tu byli vůdčí osobnosti, jak v kabině, tak na ledě. A samozřejmě fazona, my jsme v obou těch sezonách chytli neskutečnou formu a ta nám vydržela nám až

ROZHOVOR

do konce. A měli jsme málo zranění... To všechno se musí sejít, aby to do sebe zapadlo. Pak je šance na úspěch.

Dnes už jste jedním z nejzkušenějších hráčů Dynama. Vaše pozice je odlišná, snažíte se tedy ze své role lídra nějak působit na mladší hráče?

Já jsem asi nikdy nebyl ten, co by se snažil radit. Ale doufám, že jim dokážu předat nějaké zkušenosti při hře a v tréninku. Nejsem pro ně mentor, který by je vedl v životě a v práci, ale myslím si, že na ledě ode mě mají co okoukat.

Richard Král dává prostor několika nadějným mladíkům. Co říkáte na jejich výkony a pracovitost?

Je vidět, že v sobě mají potenciál, a když budou pracovat, můžou to dotáhnout daleko. Zatím začali dobře, tak snad je nic nezabrzdí.

Srovnáváte si někdy jejich začátky v A-týmu s těmi svými?

Myslím, že dnes mladší hráči dostávají více šancí oproti nám a dřívějšímu. Nechci jim závidět, jen popisuji, jak to bylo za nás. Tři roky jsme hráli ve čtvrté lajně a nemohli dostat větší roli, protože tým byl tak nadupaný, že nás trenér neměl kam posunout. Ať jsme hráli, jak jsme hráli, zůstávali jsme ve čtvrtém útoku. Až když přišla nějaká zranění, tak jsme se dostali třeba do třetí formace. Z tohoto pohledu to dnes kluci mají jednodušší.

Prošel jste Ruskem, Švédskem i Švýcarskem. Kde jste byl nejvíce spokojený, jaké prostředí vám nejvíce vyhovovalo?

To je těžké říct, ale nejmíň určitě Švédsko. Je to strojová liga, jezdí se tam nahoru dolů v pěti hráčích a není tam tolik prostoru pro kreativitu. Naopak ve Švýcarsku je ta liga otevřenější, docela i ofenzivní, tam mě hokej bavil. A Rusko je tak něco mezi.

Jaká soutěž byla na nejvyšší úrovni? A jak byste oproti ní porovnal českou extraligu?

Musím uvést švédskou, ta je nejkomplexnější. A pokud tam nehrajete v nejlepších třech týmech, tak je to opravdu hlavně o dřině. Až tolik zábavy si tam jako hráč neužijete.

Na konci ledna Dynamo uvítalo navrátilce Tomáše Zohornu. Budete po sezoně naléhat i na ostatní bývalé spoluhráče – Lukáše Radila a Tomáše Noska – aby se i oni vrátili domů?

S Rádou v kontaktu jsem, s Nosínem jsme se tu potkali v létě. Naléhat na ně určitě nebudu, jsou to jejich kariéry a až se budou chtít vrátit, tak se vrátí. Já si myslím, tedy doufám, že se to podaří a v Pardubicích si ještě zahrají. Doufám, že vědí, odkud vyšli do dospělého hokeje. Ale že bych je nějak přemlouval, tak to ne.

Myšlenka, že byste s nimi nastoupil v jednom týmu, je ale hezká.

Podle mě každý, kdo odtud odešel, určitě myslí na návrat do Pardubic. Bylo by fajn je tady zase vidět hrát.

Momentálně nastupujete právě s Tomášem Zohornou. Po jeho příchodu jste však zaujmul místo na křídle. Jak jste se jako rozený centr vyrovnal s touhle změnou?

Úplně v pohodě, protože v zahraničí jsem už na křídle hrával. Tudíž jsem na to zvyklý a nemám s tím nejmenší problém.

Třetím do party prvního útoku je Anthony Camara, spolupráce mezi vámi a Tomášem zatím funguje spolehlivě. Díky čemu si na ledě tolik rozumíte?

Myslím, že jsme všichni tři na stejné hokejové vlně. Myšlení na ledě máme podobné, je vidět, že nám to spolu sedlo a bavíme se hrou.

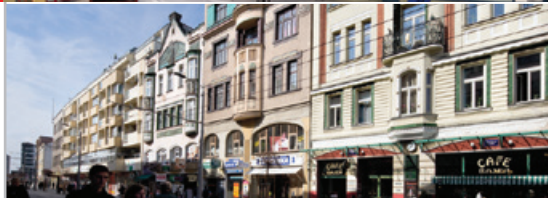

Rozvojový fond
Pardubice a.s.

Rozvíjíme město

- správa budov
- pronájem bytových prostor
- pronájem nebytových prostor

rfpardubice.cz

ARGOS
E L E K T R O a.s.

HISTORIE

ŠŤASTNÁ 13

V minulých dílech našeho ohlédnutí pod strop enteria arény jsme si připomněli hráče s číslem 10. Aktuální vydání PUKu vzpomíná na třináctku, tedy na jednoho z nejslavnějších hokejistů pardubické i československé historie Vladimíra Martince.

Vladimír Martinec se narodil v Lomnici nad Popelkou a loni v prosinci oslavil 71. narozeniny. Pardubický patriot zasvětil tehdejší Tesle 13 let své hráčské kariéry.

Působil zde od roku 1967 do roku 1981 s roční přestávkou, ve které, kvůli vojenským povinnostem, musel rok oblékat dres Jihlavy. V sezoně 1972/73 vybojoval titul mistra Československa a odnesl si ocenění Zlatá hokejka. To se mu povedlo ještě třikrát v letech 1975, 1976 a 1979.

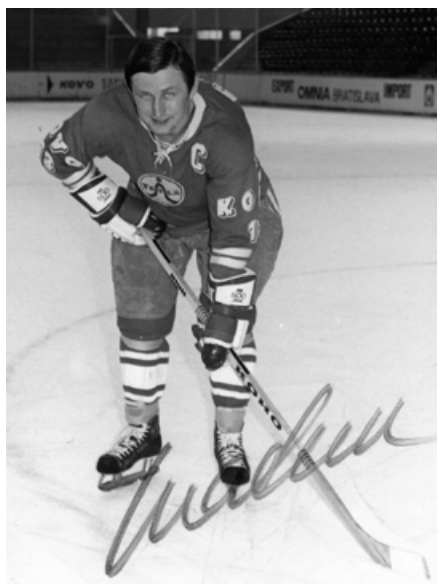
Vladimír Martinec byl šikovným a velice chytrým hokejistou, který dokázal vycítit přesný moment pro přihrávku, výborně bruslil a měl neuvěřitelný přehled na ledě. K tomu všemu často skóroval, o čemž jasně vypovídá jeho 343 gólů v nejvyšší soutěži.

V roce 1983 ho dokonce draftoval tehdejší NHL tým Hartford Whalers, v NHL si ale nikdy nezačal hrát.

Kariéra Vladimíra Martince byla také obrovsky bohatá na medaile z mezinárodních akcí.

Nastoupil na dvou olympiádách v letech 1976 a 1972, kde získal stříbro a bronz. Nejcennější olympijskou medaili ale vyhrál na olympiádě v Naganu, kde dělal asistenta trenéra legendárnímu kouči Ivanu Hlinkovi. Je tak jediným českým hokejistou, který získal kompletní sadu olympijských medailí.

Neuvěřitelných šestnáct medailí pak přivezl ze světových šampionátů. Z toho jedenáct jako hráč a pět jako trenér. Tři zlaté trenérské medaile získal Martinec v době zlatého hatricku v letech 1999, 2000, 2001. Dva bronzky jsou z let 1997 a 1998.

Jako hráč dokázal Vladimír Martinec vyhrát mistrovství světa třikrát. K tomu musíme připočítat pět stříbrných a tři bronzové kovy, které doplňují fantastickou sbírku.

I trenérskou kariéru si Vladimír Martinec okouškal dvěma tituly. Ten první získal s Teslou Pardubice v sezoně 1988/1989 a ten druhý v sezoně, ve které Pardubice nesly název HC Moeller Pardubice. Psal se rok 2005. Vladimír Martinec je členem Klubu hokejových střelců deníku Sport, člen Síně slávy IIHF a také člen Síně slávy českého hokeje.

DVEŘE

INTERIÉROVÉ / VCHODOVÉ

PODLAHY, DVEŘE
STRNAD

PRODEJNA: ROHOVLÁDOVA BĚLÁ 143, 533 43
TEL. 466 942 142 | MOBIL 603 573 009

WWW.STRNAD-KOBERCE.CZ

WWW.GAMETELEKTRO.CZ

GAMET
ELEKTRO

A portrait of Martin Netolický, a man with short hair, glasses, and a goatee, wearing a dark blue blazer over a plaid shirt. He is sitting in a wooden chair with green metal legs, looking directly at the camera with a slight smile.

**MARTIN NETOLICKÝ:
SCHOPNOSTI
PANA DĚDKA
JSOU ZÁRUKOU,
ŽE KLUB NEBUDE
PŘEŠLAPOVAT
NA MÍSTĚ**

Na post hejtmana byl Martin Netolický poprvé zvolen v roce 2012, a nyní je tak už ve svém třetím funkčním období. Pardubický kraj podporuje především pardubickou hokejovou mládež, která nyní neprochází zrovna nejlepším obdobím vzhledem k tomu, že mládežnické soutěže jsou zastaveny.

ROZHOVOR

„Nejen hokej, ale každý sport dává mladým určitou formu disciplíny, kázně a zodpovědnosti. Obzvláště v kolektivních sportech je ta zodpovědnost nejen za svůj přístup a výkony, ale za výkony celého týmu,“ myslí si hejtman Martin Netolický.

Byl loňský rok 2020 z vašeho pohledu tím nejnáročnějším, co jste ve funkci?

Až do loňského jara jsem si myslel, že mne jen tak něco nepřekvapí. Mýlil jsem se. Rok 2020, ale i ten letošní je školou života pro nás všechny. Museli jsme řešit věci, které nikdo z nás nezažil, na které nebyly vytvořené žádné správné postupy, a museli jsme rozhodovat ze dne na den. Kromě koronavirové pandemie jsme zažili právě také ptačí chřipku, první vlnu koronaviru, několik povodňových vln, následně druhou vlnu koronaviru a znovu povodně. To vše v době krajaských voleb. Pevně věřím, že se opravdu jedná o krátkou epizodu v naší historii, kterou společně úspěšně překleneme. A stmelí nás.

Jak hodnotíte s odstupem kroky nového managementu a nového majoritního vlastníka klubu Petra Dědka?

Osobně si myslím, že vstup nového investora byl rozhodujícím impulsem. Dlouhodobě si nemyslím, že by měly být kluby vlastněny kýmkoliv z veřejného sektoru, zvláště pak v podobě, která byla uplatněna v Pardubicích. Hokej se stal bohužel mimo jiné i prostředkem politických debat, což tomuto sportu z hlediska vnímání veřejnosti v kraji neprospělo. Jsem si jistý, že i fanoušci po několikaletém experimentu prodej klubu ocenili. S panem Dědkem jsem se sešel opakovaně. Jeho manažerské schopnosti, zkušenosti, ale i zájem jsou zárukou, že klub nebude přeshlapovat na místě, o čemž svědčí mimo jiné i nedávné posílení mužstva. Pro nás jako pro kraj je nový většinový vlastník předvídatelným, srozumitelným a stabilním partnerem, což se může jevit jako samozřejmost, ale v předchozím období tomu tak ne vždy bylo.

Co podle vás znamená hokejový klub pro Pardubický kraj?

Hokej neodmyslitelně patří nejen k Pardubicím, ale celému regionu. Fanoušci byli zvyklí dojíždět na zápasy ve velké míře i z jiných měst včetně těch na druhém konci regionu. Možná jen Moravskotřebovsko a Jevíčko více fandí brněnské Kometě, ale jinak jsem přesvědčený, že celý kraj vnímá jako svůj klub pardubické Dynamo.

Kraj podporuje především mládež, co podle vás může hokej dát mladým hráčům do života?

Nejen hokej, ale každý sport dává mladým určitou formu disciplíny, kázně a zodpovědnosti. Obzvláště v kolektivních sportech je ta zodpovědnost nejen za svůj přístup a výkony, ale za výkony celého týmu. To se neztratí ani v pozdějším životě, i když by nebyl přímo životem profesionálního sportovce. Proto je pro nás podpora mládeže prioritou ve sportech jako fotbal či hokej, kde klademe důraz na rozvoj mládežnických akademií a programů, protože znovu zopakují, jedná se o centrum pro celý kraj a v mládežnických kategoriích najdeme odchovance choceňského či chrudimského hokeje.

Co vy a sport – byl nebo stále jste aktivním sportovcem? Jaké máte sportovní vyžití?

V rámci aktivního sportu jsou mojí srdcovou záležitostí dvě disciplíny. V létě je to horské kolo a v zimě sjezdové lyže. Ty jsem bohužel prozatím v letošním roce nemohl oprášit, ale stejně jako celá řada nadšených lyžařů se na ten moment těším.

VELKÁ PARTA

NAŠE SESTAVA

6

MARTIN

DAVID

 enteria

1

VOLNÁ POZICE

PAVEL

 CH&T
PARDUBICE

VOLNÁ POZICE

MARTIN

PETR

2

LUKÁŠ

VOLNÁ POZICE

 MARHOLD

VOLNÁ POZICE

JAKUB

VÍT

3

VOLNÁ POZICE

VOLNÁ POZICE

 KVIS

PAVEL

ONDŘEJ

LIBOR

4

TOMÁŠ

LUKÁŠ

 Centrum

7. OBRÁNCE

VOLNÁ POZICE

POTŘEBUJEME DOPLNIT SESTAVU, VOLNÉ POZICE NA

VELKAPARTA.CZ

Partneři Tipsport extraligy 2020/2021

marketingový partner

